

สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่ม
อำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปทุมธานีเขต 1*

ACADEMIC ADMINISTRATIVE COMPETENCIES OF SCHOOL
ADMINISTRATORS IN LADLUMKEAW SCHOOL GROUP UNDER THE
JURISDICTION OF PATHUMTHANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 1

กัลยารัตน์ นิยมสินธุ์

Kanyarat Niyomsin

กมลชนก ไพโรจน์

Kamonchanok Pairoj

ธนพลอยสิริ สิริบรรสพ

Thanaploysiri Siribunsobh

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Pathumthani University, Thailand

E-mail: thanaploysiri@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูโรงเรียนในอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 132 คน ซึ่งได้มาโดยการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นแล้วใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง

* Received October 12, 2021; Revised October 21, 2021; Accepted February 24, 2022

เดี่ยว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านบริหารการจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และ ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และ 2) ครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: สมรรถนะ, การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหาร, โรงเรียน

Abstract

The Objectives of this research article were to: 1) study academic administrative competencies of school administrators and 2) to compare academic administrative competencies of school administrators in Ladlumkeaw school group under the jurisdiction of Pathumathani primary educational service area office 1 classified by educational backgrounds and teaching experienced. The sample size was determined by Krejcie & Morgan. The samples were 132 persons selected by stratified and simple samplings. The instruments used in this research was the questionnaire with the consistency was between 0.80 - 1.00 over and the reliability of .91. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA. The research results revealed that: 1) academic administrative competencies of school administrators in Ladlumkeaw school group under the jurisdiction of Pathumathani primary educational service area office 1 as a whole and each aspects were at much level. When considering each aspect found that the majority were at much level by ascending order in learning management aspect, educational institution curriculum development aspect, learning supervision in educational institution aspect and 2) teachers with different educational backgrounds and teaching experienced showed opinion on academic administrative competencies of school administrators in Ladlumkeaw school

group under the jurisdiction of Pathumthani primary educational service area office 1, the overall and each aspects were no different.

Keywords: competencies, academic administrative, administrators, school

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะจัดงานเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพโดยมีงาน วิชาการเป็นหัวใจสำคัญเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพของการบริหารการดำเนินงานของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะด้านวิชาการ ผลผลิตที่ได้คือคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น ความสำเร็จหรือการล้มเหลวของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงอยู่ที่การบริหาร วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ (สุรศักดิ์ ทิพย์สุบรรณ, 2549) การพัฒนาประเทศ ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) เป็นแผนหลัก ของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างของสังคมไทยสร้างประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการ ปฏิรูปประเทศ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญใน การเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่ การปฏิบัติ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็น รูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถปรับและรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ได้อย่างเหมาะสมขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตาม ประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่ การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2546) การบริหารงานวิชาการให้ ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงานวิชาการ โดยมีภารกิจงานดังต่อไปนี้

- 1) การวางแผนการบริหารงานด้านวิชาการ ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพ ปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ กำหนดขอบข่ายภารกิจงานการจัดแสดงผลงานวิชาการนำไป แผนไปปฏิบัติ ประเมินผลวิเคราะห์ผลจากการประเมินและพัฒนางานวิชาการ
- 2) การจัดการ เรียนการสอน ได้แก่สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ วางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ 3) การนิเทศการศึกษา ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ วางแผนจัดทำโครงการนิเทศภายในดำเนินการนิเทศภายในตามโครงการ ประเมินผลโครงการตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้น สมรรถนะของผู้บริหารจึงเป็นดัชนี ชี้บ่งความสำเร็จของการบริหาร การที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารจึงเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงานและผู้ใต้บังคับบัญชา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546)

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาและครูในฐานะผู้ร่วมงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และกล่าวได้ว่าผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำหน้าที่สนองนโยบาย โดยการควบคุมกำกับ ติดตาม และดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิดแล้ว เพื่อให้ครู ปฏิบัติงานเต็มความรู้ความสามารถและทำงานได้อย่างมีความสุข ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากจะมีความรู้ความสามารถแล้ว จะต้องมีความสมบัติทางด้านทักษะเกี่ยวกับมนุษย์ มีลักษณะเป็นผู้นำรู้จักใช้เทคนิคในการปฏิบัติงานได้เหมาะสมกับบุคคล งาน เวลาและสถานที่

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัย ตระหนักถึงความสำคัญของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จึงมีความประสงค์ที่จะทราบว่าในขณะนี้ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในกลุ่มความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 มากน้อยเพียงใด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 เพื่อที่จะได้นำไปเป็นแนวทางต่อผู้บริหาร ในการปรับปรุง พัฒนาตนเองและแก้ไขในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ได้แก่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยความสำคัญของสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน แสดงได้ ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ
นิยามปฏิบัติการของตัวแปรในการวิจัย

4. นำแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว
นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content
Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC)
กำหนดค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.80 - 1.00

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูโรงเรียนกลุ่มอำเภอลาด
หลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 30 คนซึ่ง
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอน
ในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากครูโรงเรียนใน
กลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 132 คน โดยชี้แจง
วัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเก็บแบบสอบถาม
กลับคืนด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามแล้วตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน
132 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องถ้วนสมบูรณ์และตรวจให้คะแนนตาม
เกณฑ์ที่กำหนดมาวิเคราะห์และประมวลผล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
ดังขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา
และประสบการณ์การสอน โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง
และแปลผลด้วยการบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.49 หมายถึง มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.49 หมายถึง มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.49 หมายถึง มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.01-1.49 หมายถึง มีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด

การจัดลำดับความคิดเห็นกรณีที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากันให้พิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าน้อยจัดลำดับก่อน

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for Independent Samples) และจำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ดังนี้

1. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC)

1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution)

2.2 ร้อยละ (Percentage: P)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean:)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบค่าที (t-test of Independent Samples)

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ปรากฏผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมครูปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้

1.2 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารนิเทศการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

1.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารใช้เทคนิคการนิเทศหลายรูปแบบ และ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารมีการวางแผนปรับปรุงวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา

1.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารสร้างความตระหนักถึงบทบาทของครูใน

ฐานะนักวิจัยและนักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารจัดการหลักสูตรสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารติดตามให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา พัฒนาวิธีหรือสร้างนวัตกรรม เพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนปรากฏผลวิเคราะห์ตามสมมติฐานได้ ดังนี้

2.1 ครู ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในกลุ่มอำเภอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครู ที่มีประสบการณ์การสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัย เรื่องการศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูโรงเรียนในกลุ่มอำเภอด่านมะขามเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า หลักการและกระบวนการการบริหารวิชาการ เป็นขั้นตอนในการบริหารงานซึ่งประกอบด้วยการวางแผนการนำไปใช้ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องนำองค์การให้ทำงานอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นหลักสำคัญ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทพร ศุภะพันธุ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัย

พบว่า สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระและหัวหน้าช่วงชั้น พบว่า โรงเรียนที่ได้มาตรฐาน สมศ. มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (นันทพร ศุภะพันธุ์, 2551)

2. การศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

2.1 ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริมครูปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ระเบียบ เชี่ยวชาญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการระดับปฐมวัย ของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร การนิเทศและการส่งเสริมการวิจัย (ระเบียบ เชี่ยวชาญ, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต ได้สรุปความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การบริหารงาน หรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด หน่วยงานในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ และภารกิจ โดยตรงในการจัดการศึกษามีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ ในสังคมได้อย่างมีความสุขมีคุณค่า และมีศักดิ์ศรีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้คนสนใจในทางวิชาการเพิ่มมากขึ้นบทบาทของโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำเป็นต้องเปลี่ยนไป (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต, 2557)

2.2 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารนิเทศการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทพร ศุภะพันธุ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ

ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2 ตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ และหัวหน้าช่วงชั้น พบว่าโรงเรียนที่ได้มาตรฐาน สมศ. มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (นันทพร ศุภะพันธุ์, 2551) และสอดคล้องกับกรมสามัญศึกษาการจัดทำหลักสูตรให้มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุข ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ เน้นการปฏิบัติ เรียนรู้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำประสบการณ์จากครอบครัว ชุมชนมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ท้องถิ่นร่วมพัฒนาหลักสูตรและกำหนดแบบเรียน เพิ่มเนื้อหาวิชาชีวิตครูในหลักสูตรวิชาชีวิตมาก ขึ้นระดับประถมศึกษาเน้นภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ให้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ป.1 พัฒนา รูปแบบสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งห้องสมุดให้มีคุณภาพสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างในระบบและ นอกกระบบโรงเรียน ปรับปรุงกระบวนการเรียนการให้มีความหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหา รายได้ระหว่างเรียน พัฒนาหลักสูตรประชาธิปไตยแบบยั่งยืนโดยครูเป็นแบบอย่างง่าย ปฏิรูประบบการวัดผล เน้นพฤติกรรมแสดงออกจริงของผู้เรียน คัดเลือกนักเรียนโดยใช้ผลการเรียนสะสม เพิ่มการใช้โควตา พัฒนาสถานศึกษาและหน่วยงานเป็นเครือข่ายรองรับการกระจายอำนาจทางวิชาการ (ฉัตรชัย น้ำชม, 2552)

2.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารใช้เทคนิคการนิเทศหลายรูปแบบ และ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระกานท์ ศรีสมัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมา (วีระกานท์ ศรีสมัย, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนาวรรณ จันทรากุล เรื่องการศึกษาสภาพปัญหาและ ความต้องการในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชบุรี เขต 1 ได้ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอน คือโรงเรียนต่างๆมีสื่อการสอนที่จำกัดไม่เพียงพอต่อ

ความต้องการ สื่อที่ครู ผลิตขึ้นส่วนใหญ่ไม่ได้ผ่านการทดลองใช้จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพ ปัญหาด้านการผลิต คือครูผู้สอนขาด ความรู้ขาดบุคลากรที่มีความรู้มาช่วยแนะนำการผลิต ครูผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอในการผลิตและขาดงบประมาณช่วยสนับสนุน ในด้านอาคารสถานที่ ขาดปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการใช้สื่อการสอน ห้องเรียนบาง ห้องไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อการเรียนการสอนบางชนิดประกอบกันมีนักเรียนมากเกินไป ในด้านการบริการสื่อการสอน โรงเรียนไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง นอกจากนั้นยังไม่มี การสำรวจความต้องการสื่อของผู้สอน การขอใช้สื่อการสอนยุ่งยากซับซ้อนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการนิเทศ ขาดการประชาสัมพันธ์ขาดแคลนอุปกรณ์ที่จะใช้กับสื่ออื่น ๆ ปัญหาการใช้สื่อการสอนคือครูยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการใช้สื่อและเกรงว่าใช้สื่อแล้วจะได้เนื้อหาน้อย ทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร ในด้านความต้องการ พบว่า ครูมีความต้องการมากที่สุดทุกด้าน เช่น ความต้องการเกี่ยวกับการผลิตคืองบประมาณ อุปกรณ์บุคลากร ปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้สื่อการเรียนการสอน ความต้องการสื่อตามจุดประสงค์รายวิชา มีความต้องการสื่อที่พัฒนาความสามารถ ความสนใจและส่งเสริมให้นิสัยรักการอ่าน ตลอดจนสนใจสื่อการสอนที่ ส่งเสริมทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน และเรียนรู้วัฒนธรรมที่สอดแทรก (วิชชุตา เสือแก้ว, 2552)

2.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสร้างความตระหนักถึงบทบาทของครู ในฐานะนักวิจัยและนักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทพร ศุภะพันธุ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะ การบริหารด้านวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ และหัวหน้าช่วงชั้น พบว่า โรงเรียนที่ได้มาตรฐาน สมศ. มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (นันทพร ศุภะพันธุ์, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุนทรี คนเที่ยง เสนอว่าข้อมูลพื้นฐาน ที่คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรนำมาศึกษาและวิเคราะห์ได้แก่ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรเกิด ประสิทธิภาพและยังเกิดผลกับผู้เรียนโดยตรง ข้อมูล ในส่วนนี้จึงมีความสำคัญซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจจะ ได้จากการสัมภาษณ์หรือสอบถาม (ใช้แบบสอบถาม) ผู้เรียน ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ส่วนรูปแบบจะเป็นทางการ

หรือไม่เป็นทางการก็ได้การ วิเคราะห์เอกสารข้อมูลของฝ่ายทะเบียน ฝ่ายแนะแนวหรือฝ่ายสารสนเทศของสถานศึกษา/โรงเรียนก็เป็น อีกวิธีหนึ่งที่จะได้ข้อมูลมา 2) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของชุมชนหรือท้องถิ่นที่สถานศึกษา ตั้งอยู่เพื่อให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเหมาะสมกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของชุมชนข้อมูลที่ควร ศึกษาในส่วนนี้ได้แก่การศึกษาเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมประเพณีการประกอบอาชีพทั้งในปัจจุบัน และ แนวโน้มในอนาคต (สุนทรีย์ คนเที่ยง, 2551)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

3.1 ครู ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุดม สิงโตทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อุดม สิงโตทอง, 2550) และกมลพัชร หินแก้ว เรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่าโดยภาพรวมเมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอนไม่แตกต่างกันทางสถิติ (กมลพัชร หินแก้ว, 2555)

3.2 ครู ที่มีประสบการณ์การสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุดม สิงโตทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ของครู พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (อุดม สิงโตทอง, 2550) และกมลพัชร หินแก้ว เรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เอกชน สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่าโดยภาพรวมเมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอนไม่แตกต่างกันทางสถิติ (กมลพัชร หินแก้ว, 2555)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1) การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูโรงเรียนในกลุ่มอำเภอด่านมะขามเตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 มีความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า หลักการและกระบวนการการบริหารวิชาการ เป็นขั้นตอนในการบริหารงานซึ่งประกอบด้วยการวางแผนการนำไปใช้ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องนำองค์การให้ทำงานอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นหลักสำคัญ 2) การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการศึกษาตามลำดับดังนี้ 2.1) ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริมครูปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด หน่วยงานในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ และภารกิจ โดยตรงในการจัดการศึกษามีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขมีคุณค่า และมีศักดิ์ศรีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้คนสนใจในทางวิชาการ เพิ่มมากขึ้นบทบาทของโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำเป็นต้องเปลี่ยนไป 2.2) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารนเทศการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรให้มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ เน้นการปฏิบัติ เรียนรู้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำประสบการณ์จากครอบครัว

ชุมชนมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ท้องถิ่นร่วมพัฒนาหลักสูตรและกำหนดแบบเรียน รูปแบบสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งห้องสมุดให้มีคุณภาพสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างในระบบและ นอกกระบบโรงเรียน ปรับปรุงกระบวนการเรียนการให้มีความหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหา รายได้ระหว่างเรียน พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพโดยแบบยั่งยืนโดยครูเป็นแบบอย่างง่าย ปฏิรูประบบการวัดผล เน้นพฤติกรรมแสดงออกจริงของผู้เรียน คัดเลือกนักเรียนโดยใช้ผลการเรียนสะสม เพิ่มการใช้โควตา พัฒนาสถานศึกษาและหน่วยงานเป็นเครือข่ายรองรับการกระจายอำนาจทางวิชาการ

2.3) ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารใช้เทคนิคการนิเทศหลายรูปแบบ และ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้สื่อการเรียนการสอน ความต้องการสื่อตามจุดประสงค์รายวิชา มีความต้องการสื่อที่พัฒนาความสามารถความสนใจและส่งเสริมให้นิสัยรักการอ่าน ตลอดจนส่งเสริมการสอนที่ ส่งเสริมทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน และเรียนรู้วัฒนธรรมที่สอดแทรก

2.4) ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสร้างความตระหนักถึงบทบาทของครูในฐานะนักวิจัยและนักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

3.1) ครู ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.2) ครูที่มีประสบการณ์การสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอลาดหลุมแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1) ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้ และ ควรส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน
- 1.2) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และควรส่งเสริมจัดหาและจัดทำ

เอกสารหลักสูตรให้ครูนำไปใช้ในการใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 1.3) ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวางแผนปรับปรุงวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษาและควรมีการจัดทำปฏิทินและตารางนิเทศภายในสถานศึกษา 1.4) ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรติดตามให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา พัฒนาวิธีหรือสร้างนวัตกรรม เพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 2.1) ควรศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยเปรียบเทียบกับโรงเรียนหรือสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ 2.2) ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลพัชร หินแก้ว. (2555). สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงาน วิชาการ ของ สถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ฉัตรชัย น้ำชม. (2552). การพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทพร ศุภะพันธุ์. (2551). การศึกษาสมรรถนะภาพการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2546). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต. (2557). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: บริษัทมิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ จำกัด.
- ระเบียบ เชี่ยวชาญ. (2550). การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการระดับปฐมวัยของ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต

- ภาชีเจริญ. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิษชุดา เสือแก้ว. (2552). การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการผลิตและการใช้สื่อ การเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นช่วงที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระกานท์ ศรีสมัย. (2551). สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์.
- สุนทรี คนเที่ยง. (2551). หลักสูตรและการเรียนการสอน. เชียงใหม่: ฝ่ายจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศักดิ์ ทิพย์สุบรรณ. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษา กับการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อุดม สิงโตทอง. (2550). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.